

[Rasting.]

struktur, at det vil egne sig til en endog meget grundig overvejelse under den udvalgsbehandling, som alle formentlig er enige om må komme.

Et punkt i lovforslaget, som de ærede ordførere ikke har beskæftiget sig med, er det, man kunne kalde inddeling af aktiekapitalen i aktieklasser. Det er jo således, at man i aktieselskaber ofte, dog ikke i almindelighed, har aktier grupperet således, at nogle giver visse rettigheder i henseende til stemmeret, udbytte, indløselighed m. v. Nu siger lovforslaget herom, at fremtidig skal der fra handelsministeren indhentes tilladelse til en sådan gruppering. Jeg vil på forhånd anse det for en god ting, idet jeg mener, det skal være så åbent, så ligetil og så ensartet udadtil, at enhver kan forstå det; det vil yderligere bidrage til at skabe den tillid til bankerne, som de jo har behov.

Men det er jo heller ikke mod disse punkter, indvendingerne vil rette sig. Indvendinger vil vel heller næppe blive rejst imod ændringen til § 7, som den højtærede minister i sin fremsættelse har betegnet som en soliditetsparagraf, altså paragraffen om egenkapitalens størrelse. Egenkapitalen skal jo efter gældende ret udgøre mindst 10 pct. af bankens samtlige gælds- og garantiforpligtelser, og omvendt siges det jo også i den gældende lovs § 7, at garantiforpligtelserne ikke må overstige 75 pct. af egenkapitalen. Nu kommer der en tredje regel til, denne nemlig, at egenkapitalen i banker, der ikke er oprettet i henhold til særlig lov, altså den indbetalte aktiekapital + reserverne, skal være mindst $\frac{1}{2}$ mill. kr. Der er fastsat overgangsbestemmelser gående ud på, at bankerne i løbet af 5 eller 10 år skal arbejde sig op til denne højde på egenkapitalen. Dette kan der vel ikke indvendes noget særligt imod, og vi kan vel forhandle lempeligt om det i udvalget.

Ligeledes er den nydannelse vel rimelig, som er kommet ind med ændringen i § 7 med hensyn til, hvad der kan fradrages ved opgørelsen af de samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der kan bortses fra lån optaget i Danmarks Nationalbank, for så vidt banken har et tilsvarende beløb indestående på foliokonto i nationalbanken — altså en slags modregning. For det andet kan fradrages garantier, der er sikret ved tilsva-

rende indskud i banken — altså atter modregning. For det tredje kan bortses fra en almindelig vurdering af garantier, sådan at man kan sige, at disse jo ikke bliver aktuelle med deres fuldstændige beløb; man må regne med, at de bliver delvis gjort aktuelle, og man ansætter det så til 50 pct. Endelig kan bortses fra et beløb svarende til den i § 11 nævnte tillægsbeholdning af særlige midler og endelig den bundne opsparing. Alt det er, om jeg så må sige, arven efter den særlige tillægslovgivning, som nu udløber, men det er rigtignok en arv, som er helt forskellig fra dette med bankernes overskudskapital. Jeg tror ikke, der på dette punkt kan blive særlig stor diskussion.

Går jeg videre i lovforslagets bestemmelser, kommer jeg til den bestemmelse, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen omtalte, bestemmelsen om, at kredsen af dem, det forbydes at deltage i forskellige slags erhvervsvirksomheder, udvides til også at gælde vicedirektører og underdirektører. Ministeren understreger i sin fremsættelse, at ordet „erhvervsvirksomhed“ må forstås som omfattende f. eks. også sagførervirksomhed og landbrug. Men er det da virkelig den højtærede ministers mening at ville forbyde en velmeriteret, i funktion værende bankdirektør at have en eller anden lystgård, et eller andet landbrug? Skal han på grund af sin stilling fuldstændig opgive denne hobby, som muligvis også har erhvervsmæssig karakter? Jeg synes, den højtærede minister tager en lille smule strengt på dette forhold.

Den vigtigste bestemmelse i lovforslaget er, som det allerede er fremført af de to ærede ordførere, § 11, likviditetsparagraffen, som foreskriver, at det — må jeg bruge udtrykket administrativt — skal bestemmes, hvilken kassebeholdning bankerne skal have. Dér gælder for det første den regel, at enhver bank skal have en forsvarlig kassebeholdning. Endvidere gælder den regel, at kassebeholdning og kassereserver skal udgøre mindst 10 pct. af gælds- og garantiforpligtelser, og endelig at disse to størrelser tilsammen skal udgøre mindst 15 pct. af anfordringsforpligtelserne.

Men særligt med hensyn til kassebeholdningen gælder der jo i øjeblikket den regel, at den er sat til sådan noget som 2 pct. af gældsforpligtelserne, i de større banker